

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A-VI-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE
Ședința publică
PREȘEDINTE
Judecător
Grefier

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulata de apelanta ... în contradictoriu cu intimății ... și ... împotriva sentinței civile nr. 6400/11.04.2016 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimata ..., prin avocat cu împuternicire la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele :

- pricina are ca obiect: pretenții;
- stadiul procesului: apel;
- procedura de citare este legal îndeplinită;

Intimata, prin avocat, depune practică judiciară cu privire la sesizarea ICCJ solicitând sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reprezentate de interpretarea și aplicarea art. 38 și art. 58 alin (2) din Norma ASF nr. 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule și art. 2210 Cod Civil

Tribunalul, rămâne în pronunțarea asupra cererii de sesizarea a ICCJ.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Prin cererea înregistrată la data de 2 noiembrie 2016 intimata ... a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reprezentate de interpretarea și aplicarea art. 38 și 58 alineat 2 din Norma 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accident de vehicule.

A precizat că, în interpretarea acestor dispoziții legale, unele instanțe au decis că asigurătorul RCA datorează penalități asigurătorului CASCO, întocmai cum datorează persoanei păgubite, având în vedere subrogarea în toate drepturile asiguratului; alte instanțe au apreciat că art. 58 alineat 2 este o normă derogatorie, care nu prevede plata unor penalități în această ipoteză.

În opinia intimății, aceste dispoziții conduc la concluzia că asigurătorul RCA poate fi obligat la plata penalităților deoarece în limitele indemnizației plătite, asigurătorul este subrogat în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării împotriva celor răspunzători de producerea pagubei; de asemenea, apreciază că absența prevederii penalităților la art. 58 alineat 2 nu echivalează cu un vid legislativ, ci creează necesitatea soluționării acestei chestiuni din perspectiva prevederilor cu caracter general, respectiv art. 38 din Normă. Intimata a mai arătat că o altă interpretare decât cea propusă ar abandona în arbitrarul debitorului momentul de la care acesta își execută obligația de plată și, totodată, ar fi încălcat principiul constituțional al egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, consacrat la art. 16 alineat 1 din Constituția României.

Sub aspectul obiectului cauzei, se reține că, prin cererea formulată la data de 03.12.2015 sub nr. 114907/299/2015, reclamanta ..., în contradictoriu cu pârâta ... și cu intervenientul forțat ..., solicitând instanței ca obligarea pârâtei la plata sumei de 5352 lei, reprezentând despăgubirile achitate asiguratului CASCO, și 117,64 lei, cu titlu de penalități de

întârziere calculate de la data scadenței de 21.11.2015 până la data de 02.12.2015. Totodată, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei la plata penalităților de întârziere de 0,2% pe zi întârziere, calculate de la data introducerii acțiunii până la data plății efective, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, în esență, reclamanta a precizat că, la data de 4 iulie 2015 a fost avariat autoturismul înmatriculat sub nr. ..., asigurat CASCO la societatea reclamantă, care a achitat despăgubirea cuvenită în cuantum de 5.352 lei. Cum, din documentul de constatare amiabilă a accidentului și din declarația conducătorului vehiculului asigurat CASCO a rezultat că celălalt conducător auto este vinovat de producerea accidentului, iar acesta din urmă încheiase cu pârâta convenție de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube cauzate terților, în temeiul art. 2210 cod civil și al Normei 23/2014 solicită admiterea cererii.

În drept a invocat art. 2210 cod civil și Norma 23/2014.

Prin sentința nr. 6400/11 aprilie 2016 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București a fost admisă în parte cererea. A fost respins capătul de cerere privind obligarea pârâtei la plata sumei de 5352 lei reprezentând despăgubiri, ca rămas fără obiect, fiind obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei reprezentând penalități de întârziere în cuantum de 0,2% raportate la debitul 5352 lei aferente perioadei 21.11.2015-16.12.2015. A fost admisă în parte cererea de obligare a pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și obligată pârâta la plata către reclamantă a sumei de 392,60 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. A fost respinsă cererea de obligare a pârâtei la plata onorariului de avocat ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale în ceea ce îl privește pe intervenientul forțat ..., iar, prin raportare la dispozițiile art. 49 din Legea 136/1995, la data de 25 noiembrie 2015 ... era îndreptățită să solicite plata sumei de 5352 lei.

Având în vedere că suma solicitată a fost achitată reclamantei la data de 16 decembrie 2015, instanța a apreciat că a rămas fără obiect capătul de cerere principal.

În privința capătului de cerere accesoriu, în temeiul dispozițiilor din Norma ASF 23/2014 a fost obligată pârâta la plata penalităților de întârziere.

În cadrul apelului declarat la data de 20 mai 2016 ... a solicitata schimbarea în parte a sentinței, în sensul respingerii capătului de cerere privind penalitățile de întârziere ca neîntemeiat întrucât în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 58 alineat 2 din Norma ASF 23/2014.

Astfel, precizează că dispozițiile aplicabile nu prevăd obligația de plată a penalităților, acesta fiind un caz derogatoriu de la articolele care reglementează ipoteza în care chiar persoana păgubită se adresează asigurătorului RCA.

Potrivit art. 519 cod procedură civilă, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

În cauză sunt întrunite condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prevăzute de norma mai sus citată, după cum urmează:

- cauza înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a VI-a Civilă, este în curs de judecată;

- Tribunalului București, Secția a VI-a Civilă, ca instanță de apel, judecă cauza în ultimă instanță în temeiul 634 alineat 1 punct 4 cod procedură civilă;

- cauza care face obiectul judecății se află în competența legală a tribunalului investit să soluționeze cauza art. 95 punct 2 cod procedură civilă;

- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, unicul motiv de apel fiind tocmai aplicarea dispozițiilor art. 38 și 58 alineat 2 din Norma ASF 23/2014 ;

- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere este nouă deoarece, anterior intrării în vigoare a Normei ASF 23/2014, actele normative de referință prevedeau plata penalităților atât în cazul cererii de despăgubire adresată de persoana prejudiciată cât și în cazul în care asiguratorul RCA trebuie să achite despăgubirile asiguratorului CASCO, subrogat în drepturile persoanei prejudiciate (a se vedea, spre exemplu, art. 37 și art. 64 alineat 4 din Ordinul CSA 14/2011);

- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Apelanta și intimatul intervenient forțat nu au exprimat un punct de vedere cu privire la cererea de sesizare.

În opinia instanței, asiguratorul persoanei păgubite nu este îndreptățit să obțină penalități de întârziere în valoare de 0,2% de la asiguratorul RCA, ca urmare a neîndeplinirii de către acesta din urmă a obligației de plată a despăgubirilor în termenul prevăzut de lege, în condițiile în care art.58 din Norma ASF nr.23/2014 nu cuprinde, pentru ipoteza în care asiguratorul Casco se subrogă în drepturile persoanei păgubite, prin plata despăgubirii, împotriva asiguratorului RCA, o clauză penală similară celei prevăzute la art.38.

Absența reglementării de la art. 58 nu trebuie analizată în afara cronologiei actelor normative, în sensul că, în concret, așa cum s-a arătat anterior cu ocazia verificării condiției noutății, legiuitorul a renunțat la prevederea penalităților în situația în care despăgubirile sunt solicitate de asiguratorul persoanei prejudiciate, după subrogarea prin plata despăgubirilor

Argumentele întemeiate pe finalitatea dispozițiilor art.38 din Norma ASF nr.23/2014, respectiv sancționarea asiguratorului RCA, indiferent dacă despăgubirile sunt solicitate de persoana păgubită sau de asiguratorul Casco al acesteia, nu pot fi primite, în condițiile în care domeniul de aplicare a art.38 este clar reglementat, distinct de cel al art. 58.

Astfel, clauza penală prevăzută la art.38 este incidentă în ipoteza în care asiguratorul nu își îndeplinește obligațiile în termenele prevăzute la art.37.

Or, art.37 reglementează obligațiile ce revin asiguratorului în cazul avizării producerii evenimentului asigurat de către persoana prejudiciată și termenele în care trebuie îndeplinite acestea.

Dimpotrivă, pentru situația în care, în drepturile persoanei păgubite, s-a subrogat asiguratorul acesteia, obligațiile ce revin asiguratorului RCA și termenele în care trebuie aduse la îndeplinire acestea sunt cele prevăzute la art.58 alin.2.

Prin urmare, ambele prevederi au caracter special, neexistând între acestea un raport lege generală-lege specială.

În aceste condiții, întrucât prin dispozițiile art.38 legiuitorul a înțeles să evalueze anticipat prejudiciul suferit de persoana păgubită ca urmare a nerespectării obligațiilor ce îi reveneau asiguratorului acestuia, tribunalul apreciază că asiguratorul CASCO al persoanei păgubite nu se poate prevala de această clauză penală pentru a obține daune moratorii în situația încălcării altor obligații de către asiguratorul RCA, ci este îndreptățit să solicite exclusiv dobânda legală, în condițiile art.1535 Noul Cod civil.

Conchizând, instanța va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: " Aplicabilitatea articolului 38 din Norma 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accident de vehicule în acțiunile formulate în contradictoriu cu asiguratorul RCA de către asiguratorul persoanei păgubite, care se subroga acesteia potrivit art. 58 alineat 2 din același act normativ".

De asemenea, în temeiul art. 520 alineat 2 cod procedură civilă, tribunalul va suspenda cauza pana la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

DISPUNE:

Admite cererea privind sesizarea Înaltei Curți de Casație si Justiție formulată de intimata . . . .

Sesizează Înalta Curte de Casație si Justiție in vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

" Aplicabilitatea articolului 38 din Norma 23/2014 privind asigurarea obligatorie de răspundere civila pentru prejudicii produse prin accident de vehicule in acțiunile formulate in contradictoriu cu asiguratorul RCA de către asiguratorul persoanei păgubite, care se subroga acesteia potrivit art. 58 alineat 2 din același act normativ"

Suspenda cauza pana la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Nesupusa niciunei cai de atac.

Pronunțata in ședința publica, azi, 16.11.2016

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier